

Vármegyei Közélet

(SZOLNOK-DOBOKA)

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP. A SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYEI SZÖVETKEZETT PÁRTOK HIVATALOS LAPJA.

XXXIII. évfolyam.

4. szám.

Dés, 1908 január hó 23-án.

Megjelenik minden csütörtök reggel.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rákóczi-ház.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. BENE FERENC.**

Előfizetési ára:
Egész évre 10 korona. Fél évre 5 kor
Egyes szám ára 20 fillér.

Kilátások.

Aki jó reménységgel nézett elébe az 1908-ik esztendőnek, annak felfogását máris igazolja egy nevezetes ténykörülmeny. Az Osztrák-Magyar Bank egy egész százalékkal leszállította a kamatlábat, amivel új, kedvezőbb irányt mutatott a nemzetközi pénzügynek, másrészt egy csapással fellendítette országunk gazdasági viszonyait, a hitelt és a vállalkozási kedvet.

Nagyon fontos momentum ez, ha tekintetbe vesszük, hogy ez év január elsején életbe lépett az iparfejlesztési törvény, a melynek alapjában az esztendőben kerék öt millió korona jut iparfejlesztési célokra. Tehát nemcsak, hogy olcsóbb, hozzáférhetőbb lett a pénz, hanem egy rendkívüli nagy segélyben részesül a hazai ipar. Öt millióval igen, igen sokat lehet csinálni ebben az ipar nélkül való országban!

A bankok tehát megnyitják Wertheimkasszáikat a hitelt igénylő közönség számára. A magántőke, amely a kedvezőtlen viszonyok által megriasztva, elbujt, most előkerül, hogy meggyarapodjon s új életet teremtsen. Vállalkozás, munka és versengés támad minden vonalon, mert jön a pénz, mindezeknek mozgató ereje, nemcsak jön, hanem már itt is van. És ha mindezekhez még jó aratás is lesz a magyar földön, olyan esztendő ígérkezik, amilyenben már régóta nem volt része ennek a nemzetnek.

Kedvezőbb helyzetet teremt az a körülmény is, hogy nyélbe van már ütve a kiegyezés is, melynek tíz hosszú esztendőn keresztül tartott válsága Damokles kardjaként függött gazdasági életünk felett. Ugy az osztrák, mint a külföldi tőke bizalmat-

lansággal volt irántunk s nagyrészt ennek a körülménynek tudható be, hogy állami papírjaink az utóbbi évek folyamán sorra visszavándoroltak a külföldi tőzsdékről a budapesti tőzsdébe, ahol állandó nyomást gyakoroltak, mert úgy az államnak, mint az érdekelt pénzintézeteknek elemi kötelessége volt a piacra dobott papírokat megvásárolni, nehogy azoknak értékét tönkre tegye. Száz és száz milliót áldoztunk erre a célra. A visszavándorolt papírok azonban most ismét megkezdik vándorutjukat a külföldre s pénz marad helyettük itt, pénz, a melyet itt új és hasznos befektetésekre kell és lehet felhasználni.

Nagyon sokat várunk az idén folyósítandó öt millió koronányi pénztől, melyet iparfejlesztési célokra használunk fel. Reméljük és elvárjuk ugyanis, hogy ez a pénz tisztára a közérdek szempontjából lesz elosztva, csak annak a gyárosnak, iparosnak juttatnak belőle, aki a szubvenzióra egyéni-ségénél, mint ipari tevékenységénél fogva érdemes. Iparfejlesztési célokra a régi kormányok is áldoztak elég tekintélyes summákat, s hogy nem igen volt látszatja, annak a protekció és a panama volt az oka. Reméljük, hogy a mai tisztult viszonyok, a hazafias és becsületes felfogás uralkodása idején úgy a protekció, mint a panama ki vannak küszöbölve s a közpénzből csak az kap, aki megérdemli. Mert ha nem így lenne, illuzóriussá válik az egész iparfejlesztési törvény, az óriási pénzáldozat.

Mindezeket egybevetve megállapíthatjuk, hogy kedvező auspiciumok között állunk itt az új esztendő küszöbén. Minden téren fellendülést, munkát, új erők érvényesülését várjuk.

Politikai hét.

Dés, 1908. jan. 23.

Lázás munka és türelmetlen sietség minden vonalon, ámbár az egyetlen kormányozható léghajó elpusztulása nem oly nagymértékben kétségbeesítő jelenség. Hiszen itt van a magyar parlament, a mely a legharagosabb, legádázabb viharokon is biztos szárnyakon repül át. Nos tehát nincs oly nagy veszedelem. Hárszabály-revizió, közösköltség, s tán még az ujonczlétszám-felemelés sem fogják lelkes szavazó kedvét a britányi vizekre sodorni.

Bizony kicsi vihar ennek a lelkes mozgásba jött gépezetnek az új-diszidensek műszellőcskéje! Ha a horvátok otromba fergetegét megállotta, Farkasházy—Mezőfy et consortes okvetetlenkedése csak nem fog akadályt gördíteni; már pedig az ujoncz-javaslat oktanalán támadása alig egyéb izetlenkedésnél. Azért volt oly találó a Hoitsy közbekiáltása, a szigorú elnöki intelemben részesült Nagy Györgyre, hogy: „le kell vágni a haját”. Mert ennek a földi üstökösöt játszó múmagyarnak, úgy mint Kardbajuszu Zoltán elvtársának ereje is csakugyan kizárólag valahol a koponyája felett, vagy az orra alatt viselt üstökében rejtőzködik.

A hárszabály-revizió azonban így, hogy a terv felvetett, kissé mégis megdöbbenő. Az ellenérveket, egy esetleg eljövendő nemzetellenes kormányalakulásra, bőven hallottunk már. Nincs is mit tovább beszélünk róla. Az egyetlen külön észrevételünk azonban az, hogy a választási reform alapján kialakuló t. Ház képeről senki földi ember fiának lehetetlen ma még megközelítő képet alakítani. Annyi különleges nationalis és geografiai viszony komplikálódik össze minálunk e kérdés körül, hogy az új választó törvény alapján összeülő Ház lelkületéről minden papirosszámadás daczára sem lehet sejtelmünk. Aztán mindig

TÁRCZA.

Dés város közlélete a XVIII. század elején.

Irta: Dr. Lukinich Ime.

— A „Vármegyei Közélet” eredeti tárczája. —

A városi polgárság s hatósága, azonban nemcsak kiváltságait őrizte féltékeny gondnal, hanem ügyelt arra is, hogy a város magyar és pedig református magyar jellege mindenben kidomborodjék; a város közéletében számbeli tulsúlyoknál fogva döntő és kizárólagos szerepük lévén, ezt a jövőben is megtartani akarták, s mint láttuk, guberniumi beavatkozásra volt szükség arra vonatkozólag, hogy a tisztségek betöltésénél a katolikus vallásnak is figyelembe vétessenek. Természetesnek látszik ezek után, hogy a polgárság mereven visszautasította az idegen nemzetiségűeknek a városra való betelepédési kísérleteit; vallási és nemzetiségi surlódásoktól s ezek rendes következményétől: idegen elemek beavatkozásától félték, a mi részben a város autonómiáját veszélyeztette, részben azonban közvetlen bajokat is okozhatott.

Midőn Görög Zakariás 1693. július 12-én letelepedési engedélyt kért, a magistratus csak azon feltétel alapján volt hajlandó kérését teljesíteni, hogy „mindenekben magát alkalmaztatván városunk tagjaihoz, hadnagy uramtól lependeál:

sem egy, sem más szin alatt sectáját nem követi, keresztelés és egyéb alkalmatosságra rendeken való papot be nem hoz sub poena fl. 12“.

Oláhokat a XVIII. század derekáig általában nem tűrték meg a város területén és határán, művelésükre több ízben hoztak határozatokat, de azoknak kevés foganatjuk volt. Az oláh paraszt olcsó munkaerő volt s ezért a birtokos nemesség örömmel alkalmazta gazdaságában a városi statumok ellenére is. 1721-ben (ápr. 4.) a város rendeletet adott ki az oláhok exterminálására; a következő évben (1722. aug. 28.) ezt újra megújították: „noha ennek előtte is egynehány ízben concludáltatott az oláhoknak, oroszoknak városunkból való exterminációjuk, mindazáltal eddig is effectumban nem vétetődhetett bizonyos okokra nézve; ujabban azért communi voto et suffragio concludáltuk, hogy az oláhok és oroszok sine omni personarum respectu városunkból extermináltassanak és elimináltassanak“.

1726-ban (aug. 5.) újra kimondják, hogy „az oláhok városunkból extermináltassanak, akár utcászeriben, akár ki majorjában találtassanak“; az a városi lakos, ki valamely újból visszatérő oláhnak szállást adna, 12 frt. bírságot fizet; a kézre kerülő oláhot pedig a város hadnagyja elfogathatja, s kezesség alá vevén, Csatányba szállíthatja mint örökös jobbágyot. „Ide nem értetvén mindazáltal a conventiatus prebendás cselédek“. 1730-ban utasítja a magistratus a hadnagyot, hogy oláhot megtelepedni semmiképpen se engedjen; 1733-

ban (ápr. 27.) pedig figyelmezteti a városi gazdákat, hogy 15 nap leforgása alatt „küldjék és hajtsák ki telkeiken lakó oláh zsellért, jobbágyot“ 12 frt. büntetés terhe alatt. A kitiltó végzést 1737-ben annyiban módosítják, hogy „kik becsületes atyámfiai szolgálatokban vagynak és azon becsületes atyámfiai földökön laknak benn magok udvarokon“, — helyt maradhatnak. 1742-ből (decz. 3.) való az utolsó határozat reájok vonatkozólag. A dési határon és réten — ugymond — megtelepedett oláhokat három nap alatt ki kell űzni, mivel eddig is tilalom ellenére laktak ott; az ellenállók megfogattassanak, marháikat s jószágukat el kell tőlük venni. „Az eddig való ott lakásokért és marhájoknak réteinken való pascuatiójokért injungáltatik exmittálandó atyámfiaiának, hogy azon ott commoráló oláhoktól statim et de facto mindeniktől, a kinek marhája léssen, egy-egy marhát, vagy ha marhájok nem léssen, egyebet, a mit találnak vegyenek“.

Örményekre vonatkozó kitiltási rendelet nem ismeretes előttünk, valószínűleg azért, mivel azok a betelepédést meg sem kísérelték, azonban mint kereskedők a dési vásárok állandó látogatói. A vásárokon való jelenlétük — ugylátszik — sok panaszra adott alkalmat, miért is 1729-ben (ápr. 22.) a magistratus megparancsolja, hogy „az örményesség se bárányt, se egyebet, valami ennivaló az székhuson és tésztából álló ennivalón kívül, se 12 óráig, se azután kimenetelekig is ne vehessenek; ha pedig vesznek, vásárbírák atyánk-

előttünk rémlik III. Napoleon taktikája, a ki nem a választókat, hanem magát a népparlamentet vásárolta meg szőröstül-bőröstül. Videant consules...

Ismeretes az egyszerű vadász, a ki belemele-gedvén az elbeszélésbe, kapta a puspát, töltött, lőtt, s mindig egy nyul esett; a végén már nem is töltött, csak lőtt és hullott a nyul, mint a zápor. Nos tehát szegény Návay a legjobb és legbecsü-letesebb intenciókkal dolgozó alelnök is így járt hétfőn a napirend kérdésével. Addig fegyelmezte a horvátokat, míg egyszer fegyvelemértés nélkül — töltés nélkül lőtt. Téves határozatot mondott. A tévedés azonban nem praecedens.

HIREK.

— **Áthelyezés.** Gavallér Lajost az alibunári járás-bíróság aljegyzőjét a dési kir. törvényszékhez helyezték át hasonló minőségben.

— **A dési főgimnázium hangversenye.** A dési m. kir. áll. főgimnázium ifjusága 1908. február hónap 1-én a vármegyeház dísztermében hang-versenyt és táncmulatságot rendez. Az estély kezdete este fél 8 órakor lesz, s az estély iránt már eddig is oly nagy érdeklődés mutatkozik, hogy az emeleti jegyek mind elkelték, s igen sok belépő-jegyet is előjegyeztek már. Az estély értékes és magas nivón álló műsorral veszi kez-detét, melynek kiváló értékű pontja az *Arany J. „Zách Klára”* Zichy Jenő által megzenésített balladája, mely kiváló készültséggel kerül elő-adásra. Az estély műsora különben a következő: 1. Csataadal. Lányi E.-től. Éneklő a főgimnázium vegyeskara. 2. Népdal-egyveleg. Czibalmón elő-adja Körösy Vilmos VII. o. t., hegedűn Wetten-stein Oszkár V. o. t. 3. Zách Klára. Ballada Arany J.-től, zenéje gróf Zichy Gézáttól. Előadja a főgimnázium ének és zenekara. Magánzóla-mokat énekelnek: Krémer Samu VIII. o. t. (Költő és Kázmér); Muresán János VIII. o. t. (Zách F.); Vajda Zsigmond VI. o. t. (Király); Kállay Jenő III. o. t. (Klára); Kovács Gábor I. o. t. (Királyné). 4. A drámajró. Latzkó Andortól. Előadja Némethy Endre VII. o. t. 5. Fantaisie-Ballet. Beriot, op. 100. Hegedűn előadja László Vilmos V. o. t., zongorán kíséri Erdősi Ilona V. o. t. 6. Székely nóták. Éneklő a vegyeskar. Belépő-díj személyen-kint 2 korona, 3 tagu családjegy 5 korona, azon-felül 7 korona. Karzatjegy 2 korona. Diákjegy 1 korona. Jegyek előre válthatók Gálócsi Samu ur üzetében. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hirlapilag nyugtáz a rendezőség. A tiszta jö-vedelem a gimnázium jótékonyczélu alapjait nö-veli. A rendező-bizottság élén: Juhász Károly, dr. Lukinich Imre, Teleki Endre elnökök és Koller Kálmán ifjusági elnök állanak.

— **Szamosvölgye.** Ezen a czimen jelent meg a Szamosújváron megindított új politikai hetilap első száma. A tartalmas, szép kiállítású újságot Dr. Papp Bogdán ügyvéd szerkeszti, kiadó a szerkesztőség és a Todorán Endre „Auróra” nyomdája állítja elő. A lap a függetlenségi elvek és a vármegyei

magyarság érdekeinek jelszavával indult meg, s e mellett főként Szamosújvár város speczialis érde-keit és a magyar örménység ügyét is kiválóképen istápolja. Az első szám, a mely 8 oldalón jelent meg, politikai és más helyi vonatkozású cikkeken kívül gazdag irodalmi rovatokat is tartalmaz.

— **Városi közgyűlés.** Dés város képviselőtestü-lete hétfőn, 20-ikán rendkívüli közgyűlést tartott. Érdekesebb pontokként szerepeltek a közbiztonsági szabályrendelet előterjesztése, a ker. munkásbizto-sító pénztár kötelekibe tartozó városi alkalmazot-tak után esedékes járulék biztosítása, a szőlőragya ellen védekező bizottság megalakítása és egy pár más kevésbé jelentékeny ügy. A legtöbb ügyet a tanács előterjesztés értelmében fogadták el. A gyéren látogatott gyűlésen vita csak a személyi kérdéseknél volt.

— **Tanügyi statisztika.** Szolnok-Dobokavármegye népoktatás ügyét feltüntető 1905/6. tanévi, most megjelent statisztikai összesítő lapokból közöljük a következő közérdekű adatokat. A zárjel (...) közt levő számok az előző, 1904/5. tanévi adatokat tüntetik fel. Az 1905/6. tanévben a vármegye területén volt 311 (318) elemi iskola. Ebből magyar tannyelvű 61 (60) állami, 2 (2) községi, 7 (7) róm. és örm. kath., 10 (9) ev. ref. és 1 (1) izraelita fe-lekezetű; román tannyelvű 181 (190) gör. kath. és 44 (44) gör. keleti felekezetű és végül német tan-nyelvű 5 (5) ág. ev. felekezetű iskola. Államsegélyt vett igénybe 28,799 koronát 70 gör. kath., 8,587 koronát 20 gör. kel., 4,652 koronát 7 ref. és 740 koronát 1 róm. kath. iskola. A mindennapi tan-folyamu 311 (318) iskola közül 8 (3) egy-, 15 (32) két-, 32 (37) három-, 113 (52) négy-, 19 (21) öt és végül 124 (173) volt hat évfolyamu. A továbbkép-zést szolgálta 220 (227) általános, 26 (31) gazda-sági ismétlő és 2 (2) iparos tanonciskola. A 311 (318) tanintézet mindennapi tanfolyamába 10,215 (10,533) fiu és 8,705 (9016) leány, összesen 18,920 (19,549), valamint a 248 (258) ismétlő iskola tan-folyamába 3083 (2406) fiu- és 2691 (2292) leány, összesen 5774 (4698), — mindösszesen 24,694 (24,247) tanköteles volt beiratkozva.

A mindennapi tanfolyam évfolyam szerinti soro-zata ez: az I-ső osztályba járt 7342 (7329), a II-ba 4640 (5101), a III-ba 3421 (3463), a IV-be 2103 (2201), az V-be 908 (915) és a VI-ik osz-tályba már csak 506 (540). A vármegye népokta-tását szolgálta 107 (103) állami elemi, 2 (2) köz-ségi, 16 (10) róm. és örm. kath., 185 (194), gör. kath., 5 (5) ág. ev., 15 (14) ev. ref., 44 (44) gör. kel. és 2 (2) izraelita felekezetű, összesen 376 (382) tanerő. Az összes tényleg járók vallásfelekezet szerinti megoszlása a következő: róm. és örm. kath. 1016 (987), gör. kath. 14728 (15012), gör. keleti 3204 (3178), ág. ev. 292 (237), baptista 2 (—), reform. 3970 (3538), unitárius 19 (6) és izraelita 1463 (1289). Anyanyelv szerint pedig járt 6208 (5539) magyar, 541 (566) német, — (4) tót, 17898 (18099) román, — (36) rutén és 22 (3) cigány. Mindennapi és ismétlő tanköteles volt anyanyelv-re nézve 9290 magyar, 1081 német, 138 tót, 33089 román és 50 cigány. Vallásra nézve pedig volt 1671 róm. és örm. kath., 26945 gör. kath., 5705 ref., 326 ág. ev., 6583 gör. kel., 17 unit. és 2661 izraelita, összesen 43648. Az összes tankötelessék közül iskolába nem járt 3082 magyar, 540 német, 138 tót, 15191 román és 28 cigány anyanyelvű, összesen 18979. Ebből esik 11421 a mindennapi

és 7558 az ismétlő tanfolyamra. Ha alapul vesz-zük, hogy a 18920 mindennapi tanulóra jutott 376 tanerő, 1-1 tanerőre pedig 50 tanuló, akkor a sehová be nem iskolázott 11421 mindennapi tanköteles oktatására még további 228 tanerőre volna szükség. Ezen tanerőszükséglet az 1907. évi XXVII. t.-cz. értelmében még emelkedik, ha a mint-egy 50 iskolát nem végzett s nem törvényszerű képesítéssel bíró egyén a legközelebbi jövőben a tanítástól hatóságilag eltiltatik. A tényleg járók iskolamulasztásai a következő képet adják: igazolt fél napi mulasztás volt 239310 (az 1904/5. tanév-ben 261712), igazolatlan pedig 193765 (155286). A kiszabott bírságok összege 7342 (6283) korona, ebből behajtatott 1578 (1092) korona.

— **Halálozások.** Nap-nap után egyre érkeznek szerkesztőségünkbe a fekete keretű szomorú lapok, melyek egy-egy munkás, vagy kiváló társadalmi egyéniség halálát jelentik. Az elmúlt hét is hosszú sorát állja ennek a szomorú névsornak.

I. Egy tevékeny, nagy szorgalmu és kiváló gazda hírében álló urnót gyászol kiterjedt nagy családján kívül az egész vármegye közönsége öz. Keczei Sándorné halálával. Munkás és ön-feláldozó életét még java munkaejében oltotta ki a halál, melyről családja a következő gyász-jelentést adta ki:

Hatmansdorfi Hatfaludy Ernőné, szül. kismaj-thényi Majthényi Irén, mint az elhunyt leánya, hatmansdorfi Hatfaludy Ernő, mint vő és gyer-mekeik: Rozalia-Alexandrina, Ernő, Bertalan és Irénke, mint unokák, öz. sárosmagyarberkeszi Móra Samuné szül. alsóbalázsfalvi Cserényi Anna és gyermekei. hatmansdorfi Hatfaludy Mórné szül. alsóbalázsfalvi Cserényi Ilka és gyermekei, alsó-balázsfalvi Cserényi Izidor s gyermekei, mint test-vérek, Hatfaludy Mór, Kászonyi Elek és öz. Keczei Ferenczné, mint sógorok, illetve sógornő, valamint a többi rokonok mély fájdalommal tud-atják, hogy a forrón szeretett édesanya, anyós, nagyanya, testvér és rokon, öz. farmosi Keczei Sándorné szül. alsóbalázsfalvi Cserényi Franciska folyó évi január hó 19-én életének 58-ik évében, rövid szenvedés után elhunyt. Boldogult halottunk földi maradványait folyó hó 22-én szerdán délelőtt 10 órakor a gyászháznál az ev. ref. egyház szertartása szerint tartandó ima után Szilágytőre szállítjuk s ottan fogjuk a családi sírkertbe örök nyugalomra helyezni. Nyugodjék békében! Dés, 1908. évi január hó 19-én.

II. Nagy kiterjedésű rokonságot és vármegyénk közéletének kiváló alakjait borította gyászba Voith F. Jakab halála is, a ki mint nyugalmazott kir. postamester, az arany koronás érdemkereszt tu-lajdonosa a magyarlóposi róm. kath. egyház örökös tiszteletbeli főgondnoka, konfráter, a magyar-láposi takarékpénztár igazgatóság tagja, az 1848/49. szabadságharc nemzetőrségi bajnoka egy hosszú, tiszteletreméltó munkás életen át nemcsak kiérde-melte, de egyre gyarapította polgártáisi közbecsü-lését. Mint Magyarlópos közéletének egyik oszlo-pos tagja, hosszú időn át pótolhatatlan lesz. Ele-tének 77-ik évében pár napig tartó szenvedés után e hó 18-án este 7/47 órakor halt meg. Temetése jan. hó 21-én délelőtt 10 órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint folyt le a magyarlóposi családi sírkertben nagy és általános részvét mellett. Az elhunytban Voith Gergely kir. tanácsos bátyját,

fiai töllök elvegyék és hadnagy atyánkfiahoz ő kglméhez vigyék. Ha pedig ő kglmeknek vigyá-zatlanságok miatt akármilyen ennyivalót vennének az fenn megirt enni való felett az örmények s el is vinnék, tehát ő kglmek cum fl. 6. büntettesse-nek“. 1759-ben (márcz. 16) ugyancsak a vásá-rokra bejövő örményekre nézve kimondják, hogy „az örményeknek lovaikat a piacra kötözni meg ne engedessék“; a vásárbíráknak meghagyják, hogy efféle ezután ne tőrjenek, s ha valamely örmény ellenszegülne, joguk van arra, hogy „a lovak köteleit vagy kantárát és annak szárait elvagdadják és lovaikat elcsapják“, ha kell, a hadnagy fegyveres támogatásával is.

Nem találunk adatot a zsidóságra nézve sem, de kétségtelen, hogy a városban ők sem teleped-hettek meg. Kiviláglik ez a magistratus 1722 febr. 14-én hozott következő határozatából is: „Városunk lakossinak nagy praejudiciumára lévén az idegeneknek s kivált az zsidóknak pálinkájok-nak majd untalan való árulások: a kik azért városunk lakossi közzül efféle embereknek, vagy zsidóknak szállást adnak, annál inkább az ilye-nektől vásárlanak, érdemelt büntetéseket el nem kerülők. Sokadalom napján kívül az ilyeneknek pálinkát s égett bort árulni nem engedtetik meg“.

Ugy látszik, a XVIII. század második felében, mint kereskedők, Désen már megtelepedhettek. 1776-ból legalább említés van téve bizonyos Zsidó Lázár nevű kereskedőről, kinek boltját ismeretlen tettesek feltörték. A gubernium is

(1787. jún. 11) csak a vagyontalan, u. n. „kol-duló zsidók“-at tiltja ki Erdélyből s a Rézsekből.

Sok gondot okoztak a városi hatóságnak a *czigányok* is, kiket állandó lakóhelyhez kötni akartak, de mint látni fogjuk, kevés sikerrel. 1728. (október 1) a magistratus határozata szer-int „a nemes város czigányjobbágyinak egy közönséges hely adassék lakásra a nemes város földéből, minthogy sokaknak városbelieknek prae-judiciumokra laktanak együtt is, másutt is, kik is majd minden esztendőn exturbáltak helyekről“. Ezért a városvégen Sallai János telkén kívül „a két ut között lévő város földjé“-t adták nekik örökös lakóhelyül, „az hova is minden rendbeli czigányoknak ki kellett menniük“. Kivételt csak egy Puczi nevű czigánnyal tesznek, kit tavaszig régi lakásában hagytak.

1746-ban (jun. 10) újra kimondják, hogy mivel „a czigányoknak utcaszorban való lakások miatt recenter nem messze a szomszéd helyben is siralmas és elfelejtethetlen károk (t. i. tüzvész) causáltattak, azért „helységünkben is az a czigá-nyok, a kiknek t. i. házok nincsen, hanem csak afféle hitván kalyibában laknak, amoreáltassanak és az városon kívül a kis réten csináljanak ma-goknak alkalmatosságot, akár a város, akár privá-tus atyánkfiai is urak czigányi legyenek“. Mivel e határozatok ellenére néhány év mulva a czigá-nyok ismét a városba kezdtek huzódni, 1753-ban (május 4) kimondják, hogy 8 nap alatt ki kell menniük, ha kell, karhatalommal is kiűzendők,

házaik leromboltassanak. Lakóhelyül a Kakas-hegyen túl lévő völgyet jelölték ki részökre. 1762-ben (ápr. 5) a czigánykovácsokat is kiűzik, mert „félelmes tűzők miatt égsbeli káros con-sequentiaiktól tarthatni“; ezeket is a czigányok részére korábban kijelölt helyre utasítják. E szi-goru törvények s a pontos ellenőrzés dacára sem lehetett őket állandó lakóhelyhez kötni. 1765-ben a malatói lakosok kénytelenek voltak a magis-tratus előtt panaszt emelni a közjók és a köz-e-lőkbe telepedő czigányok ellen. A hatóság ismét a hadnagyra bízta a korábbi statutumok végre-hajtását, arra is felhatalmazván őt, hogy az ellen-szegülőket vasra veretvén tömlöcbe zárhassa.

Az idegenekre vonatkozó statutumok általában helyi jellegűek, a mennyiben a helyi viszonyok-hoz alkalmazkodnak, de főbb vonásaikban pl. a szász és a székely városokban is feltalálhatók. A szászoknál pl. idegen gyámságot nem viselhetett; idegenek kereskedése csak bizonyos mértékben volt megengedve; idegennel közkereseti társa-ságba lépni tilos volt; idegen ember hatósági engedély nélkül szász városokban nem tartózkodhatott. Szász városokban az oláh esti harang-szó után utcán nem járhat (Segesvár 1608. évi statut.); éjjeli ór oláh nem lehetett. A székely városokban hasonlóképen oláh ember ingatlant nem szerezhetett.¹

¹ A magyar törvényhatóságok jogszabályainak gyűjteménye. Budapest. Akadémia. 1885. I. k. 157. 545. 579. s köv. l. (Folytatjuk.)

Gajzágó Vilmos dési főszolgabíró pedig apósát gyászolja.

III. Toldalagi Nyárády Izsákné szül. Mindszenti Jóna Polyxena, hosszas szenvedés után életének 80-ik, özvegyiségének 20-ik évében 1908. évi január hó 20-ik napján délután 3 órakor meghalt. Temetése ma csütörtökön, 23-án délelőtt 10 órakor volt a Rév-utczából, honnan a kozárvári családi sírboltba szállították a koporsót.

IV. Dr. Kustár Gyula városi főorvost is súlyos csapás érte, egyetlen kis fiának *Gyulának* halála által. A másfél éves kis gyerek hosszabb kínos szenvedés után e hó 22-én halt meg. Temetése 23-án délután 3 órakor volt.

V. *Dési Daday János* ny. cs. és kir. hadnagy Semesnyén, élete 86-ik évében aggsági elyengülésben meghalt e hó 21-én.

— **Meghívó Nagyilondára.** A nagyilondai Olvasó-Egylet tekintetes tagjai meghívotnak f. évi február hó 2-án d. u. 3 órakor az egylet helyiségében tartandó rendkívüli közgyűlésre. Tártsorozat: 1. Szigethy Miklós és Barthós Dezső fellebbezése egy tag felvétel miatt. 2. Egy megüritült választmányi hely betöltése. Nagyilondán, 1908. január 16-án. Eperjessy József jegyző, Veres Imre elnök.

— **Kinevezés és áthelyezés.** A vallás- és közokt. miniszter Mezei Szilárd nagydevecseri állami tanítót a kisházai iskolához helyezte át, a nagydevecseri állami elemi iskolához pedig Benkő Árpád okl. tanítót nevezte ki.

— **Tenyészbika-kiállítás.** A törvényhatósági mezőgazdasági bizottság és a szolnok-dobokavármegyei Gazdasági Egyesület által rendezendő XVIII-ik dési bikakiállítás 1908. évi márczius hó 2-án (a dési országos vásár előtti hétfőn) délelőtt 9 órától kezdődőleg lesz a szokott helyen. A gazdasági egylet kéri a t. gazdaközönséget, hogy 1—2 éves bikáit hozza be a dési kiállításra, illetőleg vásárra s felhívja a községek érdemes előjáróit, hogy tenyészbika szükségletüket a dési bikakiállítás és vásár alkalmával szerezzék be, mert miként az a közreadott szabályokból kitűnik, az állam kedvezményben hajlandó a községek részéresíteni.

— **A nagyilondai Casino válsága.** Szomorú híreket veszünk a nagyilondai kevésszámú magyarság egyetlen társadalmi összetartó kapcsának, a nagyilondai Casinónak válságáról. Már többször említést tettünk ugyanis e lapok hasábjain arról a szomorú alakról, bizonyos dr. Grosz (Nagy) Rezső fiskálisról, a kit a nemzeti küzdelem idején viselt gyászos szerepe után, sok csufos hányatattatás végén Nagyilondán vetettek révpartra a gyanus hullámok. Ez az ur aztán nem kékik minden alkalmat felhasználni, hogy rehabilitáltassa magát, s minden lehető társaságba betoldkodjék, s erre a célra igyekszik minden lehetőt megtenni. Lekötelezettek szerez, bankot alapít s most a Casinoba is be akar jutni. Erre a célra — hogy legyen legalább két tag, a ki őt ajánlhassa — felvételt kívánja a tagok közé bizalmas barátját, egyik irodai írnokat. A Casino bajai ott kezdődnek, hogy már a tagok közt is szerzett magának néhány jóakarót, akik ezt a manővert szives elnézéssel, sőt titkos támogatással segítik elő. Az írno ur felvétele, ha sikerül, a szakadás feltétlenül beáll, s az egylet sok tekintélyes tagja azonnal kilép. Mi egyelőre csak ezt hozzuk nyilvánosságra; ha azonban ezt az előre megtervezett előrenyomulást csakugyan észlelni fogjuk, kötelességünknek fogjuk tartani az egész ügyről, s névszerit mindazokról, a rideg valóság teljes feltárával oly teljes képet adni, mely ezzel az ural összekötésben lévőket teljes világitásban fogja feltüntetni.

— **Öngyilkos kőműves.** Muladi János hódmezővásárhelyi születésű, 25 éves kőművesegéd, e hónap 18-án délután 1 órakor szíven lőtte magát. A tragikus véget ért iparos ezelőtt 10 nappal nősült meg. Tettének oka ismeretlen.

— **Koszorúmegváltás.** Maléter Zoltánné uraszony halála alkalmából, koszorúmegváltás címén dr. Parádi Ferenczné 20 koronát adományozott a *dési jótékony-nőegylet* javára; a kegyes adományt az egylet nevében ezuton köszönettel nyugtázom. Tüzes Karácsonné s. k. elnök.

— **Táncmulatság.** A dési festő-szakcsoport tagjai 1908 február hó 2-án, a „Sörház” nagytermében, világpostával egybekötött táncmulatságot rendeznek. Belépti-díj: Személyenként 1 korona, családjegy (3 személy) 2 korona 40 fillér. A mulatság kezdete este 8 órakor lesz. Az esetleges tiszta jövedelem a csoport könyvtár-alapját illeti.

— **Táncmulatság Magyarlóposon.** A magyarlóposi Olvasó-Egylet 1908. február hó 1-én az Olvasó-egylet helyiségében zártkörű táncmulatságot rendez. A táncmulatság este 8 órakor kezdődik. Belépti-díj: Személyenként 2 korona, családjegy 5 korona. A tiszta jövedelem az Olvasó-Egylet alapját illeti.

— **Iparos-Egylet táncmulatsága.** A „Szamosújvári Iparos-Egylet” az egyleti zászlóalap javára Szamosújvárt, 1908. évi január hó 19-én a városi „Vigadó” nagytermében hangversennyel egybekötött zártkörű táncmulatságot rendezett.

— **Lakpénzkiutalás.** A vallás- és közokt. miniszter Papp Mária magyarköbblősi állami óvónő részére évi 200 kor. lakpénzt kiutaltványozott.

— **Iskolai butorengedélyezés.** A vallás- és közokt. miniszter a mádomi állami iskola II-ik tantermének bebutorozására 400 koronát engedélyezett.

— **Államsegély-átutalás.** A vallás- és közokt. miniszter a mányiki gör. kath. iskolához ujonnan választott tanító, Báncs János nevére az évi 520 korona államsegélyt átutalta.

— **Államsegély-engedélyezés.** A vallás- és közokt. miniszter Hosszú János kismezői gör. kath. elaggyott tanító részére 200 kor. nyugdíjpotló államsegélyt engedélyezett.

— **Törvénykezési naptár.** A dési kir. törvényszéknél a következő bűnügyi főtárgyalások tartatnak. 1908. évi januárius 29-én: Boje Gábor s t. ellen, zsarolás vétségének kísérleteért. Pap János ellen, táviridarongálás vétségéért. Velán Tódor ellen, hatóság elleni erőszakért. Szilágyi János ellen, közokirat hamisításért. Kondratye György és 4 társa ellen, lopásért. 1908. évi januárius hónap 31-én: Szigyártó János és társa ellen, súlyos testi sértésért. Dobos János a Jánosé és társa fogoly ellen, lopásért. Marosán Pável a Gáboré és 5 társa ellen, lopásért. Stef Jánosé ellen, gondatlanságból okozott súlyos testi sértés vétségért. Gyirán Vaszilika a Szántáé ellen, zsarolás vétségéért.

Kiadó: a „Vármegyei Közélet” szerkesztősége.

Sz. 8—908. D. V. T.

Hirdetmény.

Néhai telegdi Róth Pál volt polgármester 2000 K alapítványt tett oly czélből, hogy annak kamatai évenként egy dési illetőségű oly szegény iparos ifjunak adassanak ki, aki valamely magasabb foku ipariskolában sikeresen tanul és pedig addig, mig ezen magasabb foku ipariskolátsikeresen végzendi. Ennélfogva felhivatnak mindazon dési illetőségű iparos ifjak, kik ezen humánus alapítvány kamataira igényt tartanak, hogy illetőségi és szegénységi, továbbá valamely magasabb foku ipariskolai tanulmányukat igazoló bizonyítvánnyal felszerelendő pályázati kérvényüket **f. évi április hó 15-ik** napjáig ezen város tanácsához adják be. Dés város tanácsának 1908 január 8-án tartott üléséből.

Ilosvay Jenő s. k. polgármester. **Losonczy István** s. k. főjegyző.

Sz. 2849—1907. tikvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagyilondai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kropfer Gyula kir. közjegyző végrehajtatónak Petrucz György és társai végrehajtást szenvedők elleni 10 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a nagyilondai kir. járásbíró hatáskörében levő, Oroszmező községben fekvő s az oroszmezői 111. sz. tjkvben A + 1. rend 251, 252. hrsz. ingatlanra 417 korona, a 2. rend 350 hrsz. ingatlanra 237 korona, a 3. rend 443 hrsz. ingatlanra 68 korona, a 4. rend 568 hrsz. ingatlanra 4 korona, az 5. rend 838. hrsz. ingatlanra 136 korona, a 6. rend 894. és 895. hrsz. ingatlanra 62 korona, a 7. rend 1148. hrsz. ingatlanra 33 korona és a 8. rend 1415. hrsz. ingatlanra 34 korona kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1908. évi január hó 29-ik napján d. e. 9 órakor** Oroszmező községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak és hogy a C. 1. alatt Stef Irina javára bekebelezett élethossziglani hasznélvezeti jogot jelen árverés nem érinti, s hogy a C. 10. alatt Petrucz Mátyéj luj Todor javára bekebelezett élethossziglani hasznélvezeti jog csak az esetben fog fentartatni, a mennyiben az ingatlanok 282 kor 80 fillérnél magasabb árban fognak eladatni, ellenkező esetben az árverés az alább kitledt napon a szolgálmi jogokra való tekintet nélkül ujból meg fog tartatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában megjelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A nagyilondai kir. bíróság, mint tkvi hatóságtól. Nagyilonda, 1907. évi augusztus hó 31-ik napján.

Dr. Horváth,
kir. albiró.

Szamosvölgyi vasút Részvény-Társaság.

511/AII. sz.

1—3

Hirdetmény.

A szamosvölgyi vasút részvénytársaság igazgatósága által ezennel közhírré tétetik, hogy az 1908. évi január 4-én Désen tartott igazgatósági ülés alkalmával a kir. közjegyző közbejöttével, a társaság elsőbbségi részvényeinek következő számai soroltattak ki: 136, 339, 578, 1660, 1624, 1777, 2437, 2596, 3002, 3169, 3172, 3672, 3845, 4043, 4317, 4400, 4687, 5133, 5288, 5910, 6171, 6312, 6423, 6692, 6830, 7484, 7581, 7946, 7979, 9034, 9063, 9219, 9231, 9670, 9679, 9844, 10422, 10511, 11373, 11432, 12008, 12328, 13173, 13227, 13242, 14242, 14304, 15033, 15142, 15262, 17245, 17392, 17602, 17635, 17874.

Ezen elsőbbségi részvények **1908. évi július 1-től** kezdve a társaság főpénztáránál Désen, Schoeller és Társa bankházánál Bécsben (I. Wildpretmarkt 10) és a Baseler Handelsbanknál Baselen lesznek teljes névértékben beváltva.

Dés, 1908 január hó 15-én.

A szamosvölgyi vasút igazgatósága.

Sz. 560—1907. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó végrehajtható kérsére az 1907. évi december 31-ére kitűzött árverést végrehajthatja s az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a magyarlóposi kir. járásbírósnak 1907. évi 584/1. sz. végzése következtében Pap Agoston ügyvéd által képviselt Moldován Gergely magyarlóposi cég javára, Salamon József és társai csernefalvi lakosok ellen 541 K 90 fill. s jár. erejéig 1907. évi november hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 3313 kor. 30 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: márhák, istállók, ruha, ág- és fehérmű, butorok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a magyarlóposi kir. járásbírósnak 1907. évi V. 584/2. számú végzése folytán 541 K 90 fillér tőkekövetelés, ennek 1907. évi szeptember hó 14-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 146 K 90 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Csernefalván, alperesek lakásán leendő megtartására **1908. évi január hó 27-ik napjának d. e. 9 óra**ja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Magyarlópos, 1907. évi december 27. napján.

Osztian Vertán,
kir. bir. végrehajtó.

Szám: 2009—1907. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX-ik t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dési kir. járásbírósnak 1907. évi Sp. I. 1136/3. számú végzése következtében Dr. Vajda Lipót dési ügyvéd javára, dési Baló János ellen 83 K 30 f s jár. erejéig 1907. évi december hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 900 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: csósmalé nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dési kir. járásbírósnak 1907. évi V. 1658/2. számú végzése folytán 83 K 30 fill. tőkekövetelés és eddig összesen 43 K 80 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Désen a helyszínen adós lakásán közbejöttével leendő megtartására **1908. évi január hó 30-ik napjának d. e. 9 óra**ja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Désen, 1908. évi január hó 2. napján.

Szentpétery,
kir. bir. végrehajtó.

NÉMETHY GYULA

épület és butor-asztalos üzlete
11 DÉSEN, Deák-utca 25 b). 11

Tisztelettel tudomásra hozom, hogy Budapesten 18 év óta fenállott géptüzemű asztalos üzletemet Désre helyeztem át. Vállalkozom és megrendelést elfogadok az asztalos iparhoz tartozó minden munkára, u. m.: mindenféle butorokra a leggyorsabbtól a legfinomabbig, ajtók és ablakok készítésére, elsőrendű modern épület-asztalos munkára, templomi munkára, ovódák és iskolák szakszerű berendezésére, boltberendezésre stb. stb.

Raktárt fogok tartani mindenféle saját készítményű butorokból, melyeknek a készítését már megkezdtem.

Készítményemet a legjobb kivitelben pontosan és a legmérsékeltébb ár mellett, vagyis teljes megelégedésre fogom szállítani.

Főtörökvésem, hogy a nálam tett megrendelő, minden kellemetlenségtől a mi az asztalos munkálatok és butorok beszerzésénél előfordulhat, megkímélve legyen.

Tisztelettel
3-5 **Némethy Gyula**
asztalos-mester.

Sz. 8288—1907. polg.

2—3

Hirdetmény.

A dési kir. törvényszék az 1874. évi XXXV. t.-cz. 44. §. alapján felszólítja mindazokat, akik a néhai Tüzes Karácson volt dési kir. közjegyző biztosítékára a fentti törvény 173. §-ának helyébe léptetett 1886. évi VII. t.-cz. 40. §-ánál fogva törvényes zálogjoggal bírnak, hogy követeléseiket 3 (három) hó alatt jelentsék be, mert különben azok tekintetbe vétele nélkül fog a biztosíték kiadása iránt intézkedés tétetni.

A dési kir. törvényszéktől.

Désen, 1907. évi december hó 30-án.

Koller
elnök.

Dr. Vékás
jegyző.

Sz. 4—1908.

2—2

Faeladási hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye csákgorbói járásához tartozó Nagykeresztes község határában fekvő és a nagykeresztes volt urbéres birtokosság tulajdonát képező erdőből, a jóváhagyott üzemterv értelmében, az 1908. év folyamán kihasználásra kerülő 30° kat. holdon található és 1400 m²-re becsült bükk- és gyertyán tűzifára alkalmas fatömeg **folyó évi január hó 30-án délelőtt 11 órakor** Nagykeresztes község-házánál zárt ajánlatokkal egybekötött szóbeli nyilvános árverésen fog eladatni.

Kikiáltási ár 1190 korona, bánatpénz 119 korona.

A nagykeresztes volt urbéres birtokosság elnökehez címzett zárt ajánlatok az árverés megkezdéseig fogadhatnak el.

Az árverési feltételek Nagykeresztes község-házánál, valamint a nagyilondai m. kir. járási erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Nagykeresztes, 1908. évi január hó.

Az urbéres birtokosság elnöke.

Steckenpferd- lilliomtejszappan

Bergmann & Co-tól Drezda és Tetschen a/E. a naponta beérkező elismerő-levelek szerint a legjobb és leghatásosabb gyógyszappan szeplő ellen, valamint a bőrt üdén és lágyan tartja és arcszint kölcsönöz. Darabonként 80 filléért kapható minden gyógyszerárban, drogériában, illatszert-, szappan- és fodrász-üzletben. 27—40

Sz. 8013/1907. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagyilondai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kropper Gyula kir. közjegyző magyarlóposi lakos végrehajtónak, Román Vaszilka lui Gavris zsigásztrai lakos végrehajtást szenvedő elleni 6 kor. tőkekövetelés iránti végrehajtási ügyében a nagyilondai kir. járásbíró területén levő, Zsigásztra községben fekvő, zsigásztrai 11. sz. tkvben A. I. 1—5. 9—72, 74—76, 78—88. rend 20, 19, 26, 31, 39. 249, 260, 320, 365, 375, 418, 445, 455, 468, 493, 496, 500, 501, 513, 517, 551, 552, 557, 563, 578, 586, 591, 593, 599, 602, 674, 681, 722, 725, 742, 745, 770, 777, 787, 795, 798, 800, 811, 817, 832, 842, 853, 856, 861, 868, 874, 887, 902, 903, 935, 941, 951, 958, 961, 979, 991, 1009, 1022, 1052, 1070, 1076, 1079, 1098, 1101, 1165, 1182, 1190, 1304, 1369, 1476, 1482, 1487, 1495, 1521, 1532, 1538, 1552 és 1558, hrsz. egész ingatlanokra az árverést 795 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1908. évi január hó 30-ik napján d. o. 9 órakor** Zsigásztra község-házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alul is eladhatnak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A nagyilondai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagyilonda, 1907 szeptember hó 26-án.

Pisztóry
kir. jbiró.

4-10
Eredeti csomagok kaphatók:

Brugovitz Józsefnél
Dés.

Sz. 2012—1907. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX-ik t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VIII—X. ker. kir. járásbírósnak 1907. évi Sp. VII. 2018/3. sz. végzése következtében Dr. Vajda Lipót dési ügyvéd által képviselt, Gottschlig Agoston bpesti cég javára, dési Goldstein Ármán ellen 201 K 89 f s jár. erejéig 1907. évi decz. hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1376 koronára becsült következő-ingóságok, u. m.: házi és kávéházi butorok nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek a dési kir. járásbíró 1907. évi V. 1396/2. számú végzése folytán 201 korona 89 f. tőkekövetelés, ennek 1907. évi janur hó 30 napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 64 K 51 f-ben biróilag már megállapított költségek erejéig, Désen a helyszínen közbejövettel leendő megtartására **1908. évi január hó 29-ik napjának d. o. 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Désen, 1908. évi január hó 2-ik napján.

Szentpétery,
kir. bir. végrehajtó.

BUTOR-RAKTÁR ÁTHELYEZÉS

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget,
hogy a gimnáziummal szemben volt □ □ □

BUTOR-RAKTÁROMAT

butor-gyáram mellett, e célra átalakított
helyiségbe a törvényházzal szemben fekvő

= SAJÁT HÁZAMBAN =
HELYEZTEM ÁT.

A jelenlegi raktáromon készletben tartok: ebédlő-, háló- és szalon-butorokat, képeket, tükörket, szőnyegeket, hajlított butorokat és egyéb diszmitárkat, melyeket mélyen leszállított áron fogok árúsítani és kérem a n. é. közönséget, hogy az áruk jutányos voltáról személyesen sziveskedjék meggyőződést szerezni.

Uj raktári helyiségemben lehetőleg csak hazai de főleg szolid és tiszta, saját készítményű butorokat a legjutányosabb árban bocsátok a n. é. közönség rendelkezésére.

Tisztelettel

GÁBRE JÁNOS.

Törlesztési kölcsönök

földbirtokra és bérházakra 10—75 éves törlesztésre 3°/o—3¹/₂^o/o—4°/o—4¹/₂^o/o-os kamatra készpénzben.

Személy- és tárcsa-váltóhitelek
iparosok és kereskedők részére, valamint minden hitelképes egyénnek 2¹/₂—10 évi időtartamra.

Díjtalanul nyújtunk bárkinek szakszerű felvilágosítást.

Bankhelyiségeink Budapesten:

VI., Ó-utca 15 és Lázár-utca 10. sz. a. vannak.
(Válaszbélyeg mellékiendő.)

Megbízható egyéneket bankunk képviselőit felveszünk.

100.000.000 KORONA KÉSZPÉNZTŐKE FOLYÓSITTATIK BANKHÁZUNK ÁLTAL MAGYARORSZÁG TERÜLETÉN.

RÓTH BANKHÁZ BUDAPEST, BANK-KÖZPONT: VI. KERÜLET
A M. K. OPERA-BÁZAR PALOTÁJÁBAN

FOLYÓSITUNK: Jelzálogkölcsönök II-od és III-ad helyi betéltáblázatra 5—15 évre 5°/o al, esetleg 5¹/₂^o/o-al.

Tisztviselői kölcsönök állami, törvényhatósági, közszégi tisztviselőknek és katonatiszteknek fizetési előjegyzésre, kezességi és életbiztosítás nélkül. Ugyanezeknek nyugdíjaira is. Értékpapírokra, vidéki pénzügyi intézetek és vállalatok részvényeire értékük 95°/o-áig kölcsönt nyújtunk a Magyar Osztrák Bank kamatlába mellett.

Konvertálunk bármely beföldi pénztárat által nyújtott jelzálogos-, törlesztési-, személy- és váltókölcsönt. Mindennemű bel- és külföldi értékpapírt napi árfolyamon veszünk és eladunk.

Tőzsdemegbízásokat mindenkor föltétlen eredménnyel bonyolítunk le. 3—

Pénzügyi szakba vágó minden reális ügyletet a legnagyobb pénzügyi csoportnál levő összeköttetéseinknél fogva legelőnyösebben bonyolítunk le.

VEZÉRKÉPVISELŐSÉG SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYE TERÜLETÉRE LAPUNK KIADÓHIVATALA.